

7

பேராசிரியர் ம.மு.உவைஸ்

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலே இஸ்லாமிய இலக்கியம் என்று சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவகை இலக்கியம் உண்டா என்ற வினா சுமார் நான்கு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் பலரால் எழுப்பப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், தமிழில் இத்துணை இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பலர் இன்று மூக்கின் மேல் விரலை வைக்கின்றனர். இந்தப் பாரிய மாறுதல் எவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்பதை அறிய விழைவார் முன் ஆரவாரமெதுவுமின்றி, ஆனால் வெகு துலாம்பரமாக ஓர் அறிஞர் தோன்றுவார். அவர்தான் பேராசிரியர் ம.மு.உவைஸ்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ச்சிறப்புப் பட்டதாரியாகியதன் பின் முதுகலைமாணிப் பட்டத்துக்கு 1951ஆம் ஆண்டில் அவர் ஆங்கிலத்திலே சமர்ப்பித்த ஆய்வுக் கட்டுரை இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் துலங்குவதற்கான அடிப்படையாயிற்று. 1953இல் நூலாக வெளிவந்த தமிழ் இலக்கியத்துக்கான இஸ்லாமியரின் பங்களிப்புப் பற்றிய அவ்வாய்வு இஸ்லாமியரின் கவனத்தை மட்டுமன்றித் தமிழ்கூறு நல்லுலகினதும் ஏனையோரினதும் கவனத்தை இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் பாற் திருப்பியது. அதற்குப் பின்னரும் அத்துறையில் பெருமுயற்சிகளை மேற்கொண்டவர் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களே.

இப்போது நூற்றுக்கணக்கான நூல்கள் வெளிவருகின்றன. கருத்தரங்குகளும் கலந்துரையாடல்களும் நடைபெறுகின்றன. மருதமுனை, திருச்சி, சென்னை, காயல்பட்டினம், கொழும்பு, கீழக்கரை முதலான இடங்களில் மாநாடுகள் சிறப்பாக நடைபெற்றுள்ளன. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் சம்பந்தமான இச்செயற்பாடுகள் எல்லாவற்றிலும் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களின் பங்களிப்பு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் மகத்தானதாகவும் மிளிர்கின்றது.

பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராகவும் கல்லூரி ஆசிரியராகவும் வணிக மன்ற மொழிபெயர்ப்பாசிரியராகவும் பரீட்சைத் திணைக்களப் பரீட்சகராகவும் பலதிறப்பட்ட பணிகளில் ஈடுபட்ட உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய ஆய்வில் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வந்தார். 1976ஆம் ஆண்டு முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்களைப் பற்றியதோர் ஆய்வினைச் சமர்ப்பித்துப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலாநிதிப் பட்டத்தினை அவர் பெற்றார்.

இலக்கியம், சமயம், வரலாறு, பிரயாணம் முதலிய துறைகளில் சுமார் ஐம்பது நூல்களையும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளையும் அவர் வெளியிட்டுள்ளார். சில உரைகளை எழுதியதோடு சுமார் 15 நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார். பலவற்றை மொழி பெயர்த்துள்ளார். ஆங்கில, சிங்கள மொழிப் புலமைமிக்க பேராசிரியர் உவைஸ் தமிழிலிருந்து சிங்களத்துக்கும் சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கும் ஆங்கிஷ் திலிருந்து சிங்களத்துக்கும் நூல்களை மொழி பெயர்த்துள்ளார். உலக மாநாடுகள் பலவற்றிற் பங்குபற்றி ஆய்வுக்கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். பேராசிரியர் உவைஸ் வெளியிட்ட நூல்கள், கட்டுரைகள், பங்குபற்றிய கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள், பெற்ற பாராட்டுக்கள், கௌரவங்கள் ஆகியவற்றை எடுத்துக் காட்டுவதெனின் அது தனியொரு புத்தகமாகும்.

சுருக்கமாகக் கூறுவதெனின், தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் இலக்கியத்தையும் பற்றிய விசாலமான அறிவோடு இஸ்லாமியப் பண்பாட்டையும் இலக்கியத்தையும் நோக்கிய பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களது பணிகள் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கவை. இஸ்லாமிய மார்க்கத்திலும் பண்பாட்டிலும் ஊறித்திளைத்த தன்மையும் தமிழை ஆழமாக நேசித்த தன்மையும் அவரது ஆக்கங்களுக்கு வளமுட்டின எனலாம்.

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்துக்கெனத் தனியானதொரு துறையினைத் தோற்றுவித்த மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தினர், அதன் தலைமைப் பதவிக்குப் பொருத்தமானவர் யாரென நாற்றிசையும் நோக்கிய வேளையிலே தென்பட்டவர் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களே. 1979இல் அப்பதவியில் அவர் அமர்ந்தமை, இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம் கணிசமான பணிகளை ஆற்ற ஏற்ற அடித்தளமாயிற்று.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை விரிவான முறையில் ஆறு தொகுதிகளாக வெளியிடக் கருதிய பல்கலைக்கழகம் அதனை முடிக்க வல்லவர் பேராசிரியர் உவைஸ் எனக்கண்டு, அதனை அவர்கண் விட்டதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கொன்றுமில்லை.

1931ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவி தோற்றுவிக்கப்பட்டபோது அதனை அலங்கரிக்கப் பொருத்தமானவராக சுவாமி விபுலாநந்தர் காணப்பட்டார். சில காலம் அவரது மாணாக்கராக விளங்கிய கலாநிதி உவைஸ், மதுரைப் பல்கலைக்கழக இஸ்லாமிய தமிழிலக்கியப் பேராசிரியப் பதவியை முதலில் வகிக்கத் தகுதி வாய்ந்தவராக அழைக்கப்பட்டார். அந்த வகையில், சுவாமி விபுலாநந்தருக்குப் பின் இலங்கைக்கு அத்தகைய பெருமையைத் தேடித்தந்தவர் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களே எனலாம்.

சுவாமி விபுலாநந்தரை நினைக்கும்போது, பேராசிரியர் உவைஸின் செய்யுள் புனையும் ஆர்வமும் கவனத்துக்கு வருகிறது. இறைவனைத் துதிப்பனவாயும் சமயவாழ்வையும் ஒழுக்கத்தையும் வலியுறுத்து வனவாகவும் எல்லோரும் இன்புற்றிருப்பதை விழைவனவாகவும் சுவாமி விபுலாநந்தரின் செய்யுள்கள் அனேகமாக அமைந்தன. பேராசிரியர் உவைஸ் யாத்துள்ள செய்யுள்களும் அவ்வாறானவையே.

பேராசிரியர் உவைஸ் சிறந்த மாணவராகவும் சிறந்த ஆசிரியராகவும் விளங்கியவர். மாணவர் என்ற வகையில் அறிவுத் தேட்டத்தில் ஆர்வம் மிக்கவர்; தம் ஆசிரியர்பால் ஆராக்காதலும் மதிப்பும் மிகுந்தவர். அவரது ஆசிரியர்களான சுவாமி விபுலாநந்தர், பேராசிரியர் க. கணபதிப் பிள்ளை, பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் முதலானவர்களிடத்து அவர் பற்றுமிகுந்தவர். பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையும் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனும் கூட உவைஸ் அவர்களிடத்து விசேட அன்பு

செலுத்தினர். ஆசிரியர் என்ற முறையில் பேராசிரியர் உவைஸ் தம் மாணாக்கர்களிடத்து அன்பும் ஆர்வமும் மிக்கவராக விளங்கினார்.

அறிவினைத் தேடுவதில் கொண்டளவு வேட்கையினை, அவ்வறிவினை ஏனையவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதிலும் ஆர்வம் கொண்டவர் உவைஸ். அகப்பட்ட புத்தகங்களையும் அறிவினையும் முடக்கிச் சுயலாபத்துக்கு முதலாக்குவோர் பலருக்கு மத்தியில் அவற்றையெல்லாம் திறந்த மனத்துடன் கரவின்றிப் பரிமாற விரும்பும் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களது பரந்த உள்ளம் பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

“ தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந்தார்.”

என்ற திருக்குறளுக்கு எடுத்துக்காட்டான கற்றறிவாளர் உவைஸ்.

- பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்
'இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம்'

அரும்பதங்கள்

தசாப்தம்	-	பத்தாண்டு
பாரிய	-	பெரிய
விழைவன	-	விரும்புவன
துலாம்பரம்	-	வெளிப்படை
துலங்குதல்	-	விளங்குதல்
மிளிர்ந்தல்	-	பிரகாசமாகத் தெரிதல்
விதந்து குறிப்பிட	-	சிறப்பித்துக் கூற
வேட்கை	-	ஆவல்
கரவின்றி	-	மறைவின்றி

கிரகித்தற் பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களின் பங்களிப்புடன் இலக்கிய மகாநாடுகள் இடம்பெற்ற இடங்கள் எவை?
2. பேராசிரியர் உவைஸையும் சுவாமி விபுலாநந்தரையும் கட்டுரையாசிரியர் ஒப்பிட்டுக் கூறுவதற்கான காரணமென்ன?
3. பேராசிரியர் உவைஸ் சிறந்த மாணவராகத் திகழ்ந்தார் என்பதற்கான சான்றுகளாக கட்டுரையாசிரியர் எவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார்?
4. கட்டுரையாசிரியர் விதந்து குறிப்பிடும் உவைஸின் சிறந்த பண்புகள் எவை?

மொழித்திறன் விருத்திச் செயற்பாடு

சுவாமி விபுலாநந்தரின் தமிழ்ப் பணிகளைப் பற்றி ஆசிரியர் உதவியோடு நண்பர்களுடன் கலந்துரையாடுங்கள்.

வினைச்சொற்கள் I

தம்பி பாடசாலைக்குச் சென்றான்.

தம்பி பாடம் படிக்கின்றான்.

தம்பி உணவை உண்பான்.

மேலே உள்ள வாக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள சென்றான், படிக்கின்றான், உண்பான் ஆகிய சொற்கள் செயலை உணர்த்தி வருகின்றன. இவ்வாறு செயலை உணர்த்தி நிற்கும் சொற்களையே வினைச்சொற்கள் என்பர்.

செயல் குறித்து வருவன யாவும் வினை எனப்படும்.

வினைச்சொல்லின் அமைப்பு

ஒரு வினைச்சொல் வினையடி + இடைநிலை + விகுதி என்ற அமைப்பைக் கொண்டிருக்கும். இதில் வினையடி கட்டாயமானது. வினைச்சொல் ஒன்றில் இடைநிலையும் விகுதியும் இருக்கலாம். அல்லது இல்லாது இருக்கலாம். அல்லது இவற்றில் ஏதாவது ஒன்று இருக்கலாம்.

உதாரணம்:

- ஒடு - வினையடியை மட்டுமே கொண்ட வினைச்சொல்
ஒடும் - ஒடு என்ற வினையடியையும் உம் என்ற விகுதியையும் கொண்ட வினைச்சொல்
ஒடினான் - ஒடு என்ற வினையடியையும் இன் என்ற இறந்தகால இடைநிலையையும் ஆன் என்ற ஆண்பால் விகுதியையும் கொண்ட வினைச்சொல்

வினைச்சொற்களின் பண்புகள்

வா, போ, நில், நட முதலான வினைச் சொற்கள் செயலை உணர்த்துகின்றன. இது போன்று நடந்தேன், நடக்கின்றேன், நடப்பேன் முதலான வினைச் சொற்களும் செயல்களை உணர்த்துகின்றன. அவ்வகையில் வினைச்சொற்களின் பொதுவான பண்பு செயலை உணர்த்துவதாகும்.

சென்றான், படிக்கின்றான், உண்பான் ஆகிய சொற்கள் முறையே இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்பனவற்றை உணர்த்தி நின்றன. எனவே வினைச்சொற்களின் பிரதான பண்பு காலத்தை உணர்த்தி நிற்பது ஆகும்.

சென்றான், படிக்கின்றான், உண்பான் ஆகிய சொற்கள் பொதுவாக வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்பதில்லை. (உருபை ஏற்கும் யே சூ சென்றானை, படிக்கின்றானை, உண்பானை என வினையாலணையும் பெயராக மாறும்) ஆகையால் வினைச் சொற்களின் மற்றொரு பண்பு வேற்றுமை உருபை ஏற்காமை ஆகும்.

வினைச்சொற்களின் வகைகள்

வினைச்சொற்களை அவற்றின் அமைப்பு, பொருள், வாக்கியத்தில் அவற்றின் தொழிற்பாடு முதலிய அடிப்படைகளில் பல வகையாகப் பாகுபடுத்தலாம்.

1. தெரிநிலைவினையும் குறிப்புவினையும்
2. முற்றுவினையும் எச்சவினையும்
3. ஏவல் வினை
4. வியங்கோள் வினை

தெரிநிலைவினையும் குறிப்புவினையும்

தெரிநிலை வினை

தம்பி ஓவியத்தை வரைந்தான்.

குயவன் பாணையை வனைந்தான்.

மேலேயுள்ள உதாரணங்களில் வரைந்தான், வனைந்தான் முதலான வினைச்சொற்கள் செய்பவன், செயல், காலம் ஆகியவற்றை வெளிப்படையாக உணர்த்தி நிற்கின்றன. இவ்வினைச்சொற்கள் பகுதியாற் செயலையும் இடைநிலையால் காலத்தையும் விகுதியால் திணை, பால், எண், இடத்தையும் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இவ்வாறு வருகின்ற வினைச் சொற்களையே தெரிநிலை வினைச் சொற்கள் என்போம்.

தெரிநிலைவினை த், ட், ற், ன், இன், இ என்னும் இடைநிலைகளைப் பெற்று இறந்த காலத்தைக் காட்டும்.

உதாரணம் :

- த் - படித்தான்
- ட் - உண்டான்
- ற் - கற்றான்
- ன் - போனான்
- இன் - ஓடினான்
- இ - கூவியது

தெரிநிலைவினை கிறு, கின்று என்னும் இடைநிலைகளைப் பெற்று நிகழ் காலத்தைக் காட்டும்.

உதாரணம் :

- கிறு - ஓடுகிறான்
- கின்று - ஓடுகின்றான்

தெரிநிலைவினை ப், வ் என்னும் இடைநிலைகளைப் பெற்று எதிர் காலத்தைக் காட்டும்.

உதாரணம் :

- ப் - உண்பான்
- வ் - ஓடுவான்

குறிப்புவினை

இராமன் கரியன்.

அவன் பெருஞ்செல்வன்.

அவன் கடுநடையன்.

இங்கு கரியன், செல்வன், கடுநடையன், முதலானவை வினைச் சொற்கள் ஆகும். இச்சொற்களில் செய்பவன் மட்டுமே வெளிப்பட்டு நிற்கின்றான். இவை காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டாது சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப காலத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்தி நிற்பதையும் காணலாம். இவ்வாறான வினைச் சொற்களை குறிப்பு வினைச் சொற்கள் என்போம்.

1. பின்வரும் வாக்கியங்களிலே தெரிநிலை வினையாக அமைந்த வாக்கியங்களையும் குறிப்பு வினையாக அமைந்த வாக்கியங்களையும் வேறுபடுத்தி எழுதுக.

1. அவன் பெருஞ் செல்வன்.
2. உழவர்கள் வயலை உழுதனர்.
3. இவன் நல்லன்.
4. நான் பாடசாலை சென்றேன்.
5. கந்தன் ஆழ்ந்து தூங்கினான்.

2. பின்வரும் தெரிநிலைவினைச் சொற்களில் இடம்பெற்றுள்ள இறந்தகால, நிகழ்கால, எதிர்கால இடைநிலைகளை இனங்கண்டு எழுதுக.

கற்றேன், ஓடுவான், பாடுகிறான், உண்போம், பாடின, ஓடினான், செய்வான், வருகிறான், உறங்கினான், உண்டனர், ஓடியது

ஒலி வேறுபாட்டுச் சொற்கள் III

னகர, ணகர சொற்கள்

கனம்	: பெரியோரைக் கனம் பண்ணுவோம்.
கணம்	: இறைவா, நான் உன்னை ஒரு கணமும் பிரியாதிருக்க வரம் தருவாய்.
பனி	: மாசிப்பனி மூசிப் பெய்யும்.
பணி	: மாணவர்கள் நற்பணிகள் செய்தல் வேண்டும்.

னகர, ணகர சொற்களும் பொருளும்

திணை - ஒழுக்கம்
திணை - தானியம்

வண்ணம் - நிறம், சிறப்பு, அழகு
வன்னம் - நிறம், எழுத்து

வாணி - சொல், கல்வி, சரசுவதி
வானி - காற்றாடி

மாணவன் - மாணாக்கன்
மானவன் - அரசன், வீரன், மனிதன்

பனை - தாலம்
பணை - மூங்கில், பெருமை

பண் - இசை
பன் - பருத்தி

அணல் - தாடி
அனல் - வெப்பம்

காண் - காட்சி
கான் - வாசனை, காடு, பூ

கணி - சோதிடம்/கணக்கிடு
கனி - பழம்

தணி - குறை
தனி - ஒற்றை

பயிற்சி

1. கீழ்வரும் பழமொழிகளிலுள்ள எழுத்துப் பிழைகளைத் திருத்தி எழுதுக.

1. அச்சானி இல்லாத் தேர் முச்சானும் ஓடாது.
2. அனை கடந்த வெள்ளம் அழுதாலும் வராது
3. அண்ணம் இட்ட வீட்டில் கண்ணம் இடலாமா?
4. பனம் இல்லாதவன் பிணம்
5. மருண்டவன் கன்னுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்

2.பின்வருவனவற்றில் அடைப்புக்குறிக்குள் இருக்கும் பொருத்தமான சொல்லைத் தெரிவு செய்க.

1. அந்தச் சிலைக்கு (கொண்டை / கொன்றை) மாலையை அணிவித்தான்
2. நான் பலாக் (கனியை / கணியை)ச் சுவைத்தேன்.
3. பூ இதழில் (பனி / பணி) அழகு.
4. அப்பா உண்ட பின் குளிர் (பாணம் / பானம்) அருந்துவார்.
5. அவள் பூமாலை (புனைந்தாள் / புணைந்தாள்).
6. அருச்சுனன் பழத்தைப் பறிக்க (கனை / கணை) தொடுத்தான்.
7. இந்துக்கள் வெள்ளிக்கிழமைகளில் (ஊன் / ஊண்) தவிர்த்தல் சிறப்பு.
8. அந்த (வானத்தில் / வாணத்தில்) வானவில் தோன்றியது.
9. தாகத்தால் வருந்தியவர்கள் (சுனை / சுணை) சென்று நீரருந்தினர்.
10. பெரியவர்களைச் சிறுவர்கள் (கனம் / கணம்) பண்ணுதல் வேண்டும்.